

Kizzy

“The American dream is de survival of the fittest”

Kizzy (1979) is geboren in Schiedam en groeide op in Curaçao. Ze speelde van jongs af aan in musicals en theaterproducties en won als jongere meerdere prijzen als acteur en zangeres. Ze won het Nationaal Songfestival. Het talent van de zeventienjarige viel op en ze kreeg een studiebeurs aangeboden om te studeren aan het prestigieuze Berklee College of Music in Boston. Aanvullend volgde ze acteer- en balletlessen. Om alles te kunnen financieren werkte ze keihard en pakte ze alles op. The American dream was zo verslavend dat Kizzy elf jaar bleef hangen in de VS. Tot ze de keerzijde van de medaille ontdekte en het verschil ervoer tussen leven en geleefd worden.

“Er is veel muzikaal talent te vinden, maar om in deze harde wereld succesvol te zijn en gelukkig te blijven, moet je prettig in de omgang zijn, lef hebben en slim zijn. Het zijn de wijze woorden van mijn oom Jan die me veel heeft bijgebracht over het belang van je persoonlijkheid. Hoe je moet openstaan voor anderen, voor nieuwe initiatieven, hoe je respectvol moet zijn en dat je moet durven ondernemen.

Fame

Drie jaar was ik toen Fame op de televisie was. Ik zag dansers en dat wilde ik ook. Dansen! Ik was niet te houden en mijn moeder bracht me naar balletles bij de balletschool van Tosca Balm. Muzikaliteit en creativiteit zit bij mij in de familie. Mijn oma, die honderd jaar wordt, draagt nog steeds gedichten. voor en zingt nog steeds. Mijn oom Jan speelde veel instrumenten, was een geweldige performer en steunde me daarin. Van jongs af aan zit ik de creatieve wereld. Ik zing dans, presenteer, acteer en schrijf gedichten.

Cariben

Rond mijn vierde jaar verhuisden we naar de Cariben. Mijn vader komt uit Suriname en mijn moeder van Sint Eustatius. Onze standplaats werd Curaçao. Op de lagere school kwam ik in aanraking met toneel. Er waren voordrachtwedstrijden, compleet met voorrondes en de finale vond plaats in het theater. Dat vond ik leuk om te doen.

Mijn droom op de middelbare school was om een tweede Karin Bloemen worden. Mijn eigen cabaretstukken te schrijven, muziek te componeren en zelf op te treden in theaters. Kasper van Kooten en Rutger Bekker, toen studenten op de Kleinkunstacademie, gaven cabaretles in Curaçao. Na een ontmoeting met hen en in hun theatershow te hebben gespeeld wist ik het zeker: ik wilde naar de Kleinkunstacademie in Amsterdam.

Hit

Tussendoor deed ik mee aan het Nationaal Songfestival van Curaçao en won de eerste prijs. Dat was het toegangsticket voor de volgende ronde: het Caribisch Songfestival in Barbados. Landen als Cuba, Porto Rico, Jamaica en Sint Maarten strijden daar om de eer. Ik won de derde prijs en was zeventien jaar. Na het songfestival werd ik gevraagd als presentatrice voor Tele Curaçao en maakte ik een hitalbum (Lamu Lamu) met een bekende muzikant uit de Cariben.

Studiebeurs

Door mijn optredens en tv-programma's kreeg ik een studiebeurs aangeboden voor het Berklee College of Music in Boston. Het is de beste opleiding ter wereld voor pop, jazz en soul waar studenten uit de hele wereld op afkomen. Ik was in shock. Het werd geen Amsterdam, maar de VS.

Berklee is volledig op muziek gericht. Wat ik miste was de dans en het toneel en ging naar het Boston Conservatory voor balletlessen en voor acteerlessen naar het Emerson College.

Discipline

Op mijn studentenvisum mocht ik in het theater aan de slag met licht en geluid, tickets verkopen, optreden als zangeres of hostess. Ik deed het allemaal. Het was een keiharde discipline om dat leven vol te kunnen houden. Ik was dagelijks van negen uur 's morgens tot 's nachts drie uur aan het studeren en werken. Mijn drive was: ik doe wat ik leuk vind, ben blij dat ik op Berklee ben toegelaten en er aan het einde van het jaar niet ben afgeschopt. Veel leerlingen hielden het na drie maanden niet vol.

Hebreeuws

Na mijn afstuderen zocht ik werk en kwam terecht bij het Winneker Orchestra. Het orkest zocht een zangeres die ook Hebreeuwse liederen kon zingen. Ik zong verschillende talen. Dus ik blufte en zei Hebreeuws... ach, dat kan ik wel. Een week later moest ik met het orkest vier Hebreeuwse liederen kunnen zingen. Ik ben naar de bibliotheek gegaan, heb 'Hebreeuws voor dummies' geleend en met een cd de juiste uitspraak geoefend. Na een week stond ik doodsbang op het toneel en begon met zingen. Het was doodstil en daarna applaus. Daarna heb ik regelmatig met het orkest opgetreden tijdens grote evenementen, zoals voor Bill Clinton.

Amerikaanse TV

Na vijf jaar had ik mijn diploma in 2003 op zak, trad veel op en kreeg longontsteking. Maar ging gewoon door. Een straatinterview bood nieuw perspectief! Ik wil graag zo'n job als jij hebt, zei ik tegen de interviewer. Ik werd afgepoetst met: 'Take a number' er zijn zoveel wachtende voor u.' Ik stuurde knipsel en persberichten over mijn carrière naar het lokale station en mocht langs komen. Na mijn auditie zeiden de producers: 'Je kunt vanavond beginnen'. Zo werd ik showbizz-presentatrice voor XY TV. Later werkte ik ook voor de Amerikaanse zender CN8 en liep ik modeshows.

Verlamd

Ik had bijna geen stem meer. Mijn stembanden bleken half verlamd. Ik werd geopereerd in de VS en het heeft jaren geduurd voordat ik genas. Ik had geen rust genomen. In de Verenigde Staten is het leven voor een buitenlandse artiest anders dan voor Amerikanen. Het is survival of the fittest. Geen internationale student die eraan denkt zich ziek te melden. Je bent druk bezig met competitie. Als je niet vaker optreedt of beter presteert dan je Amerikaanse collega's, mag je terug naar je land van herkomst.

Na jaren in Amerika te zijn geweest, ben ik voor vakantie naar Nederland gegaan. Mijn familie was vanuit Curaçao weer teruggekeerd naar Nederland. Het was vreemd om terug te zijn en in mijn hoofd begonnen beelden te verschuiven. Boston is mijn thuis waar mijn vrienden wonen en waar ik mijn leven heb opgebouwd en Curaçao is mijn thuis waar mijn familie woonde en ik ben opgegroeid. En nu zat ik bij mijn familie in Schiedam!

American dream

Ik ging naar de VS om te studeren, maar eigenlijk is het een uit de hand gelopen American dream. Ik wilde er alleen heen om te studeren en zou naar mijn studie naar Nederland verhuizen. Maar ik ben er, omdat het zo goed ging, elf jaar blijven wonen. Het was een geweldige tijd, heb er veel geleerd en ben er gevormd. Ik besloot in 2009 om terug te keren naar Nederland. Sinds ik in Schiedam woon heb ik meegedaan aan verschillende festivals, culturele evenementen, een platencontract ondertekend en kwam in 2012 mijn album Unspoken Rhyme uit. Dat is gemaakt met de beste muzikanten van Nederland

Eerste hoofdstuk

Ik heb in Nederland een visagiste-opleiding gedaan en werk nu ook als visagist. Daarnaast geef ik muziek-, theater- en danslessen. Ik vind het fijn om kinderen die talent hebben te stimuleren en kinderen een kans te bieden. Mijn doel is gelukkig te zijn en te blijven en te kunnen doen wat ik altijd al heb willen doen: muziek maken en zelf dingen creëren. Klasgenoten, dansers en muzikanten met wie ik in Boston speelden, spelen onder andere in de band van Beyoncé. Veel schoolgenoten zitten in de wereld van de Grammy Awards en spelen met Stevie Wonder, Sting en andere wereldartiesten. Ze zijn mijn vrienden voor het leven en ben super trots op ze. Hoe het met mij gaat, is precies zoals het moet gaan. Iedereen heeft zijn eigen verhaal. Ik ben ervan overtuigd dat ik pas in het eerste hoofdstuk van mijn boek ben beland.”

Annemarie Sour